

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 140/2015
12.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С. и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1007/14 од 29.01.2015. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину К 959/11 од 16.10.2014. године и Основног суда у Параћину Кв 491/14 од 04.11.2014. године, у седници већа одржаној 12.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1007/14 од 29.01.2015. године, па се укидају правноснажна решења Основног суда у Параћину К 959/11 од 16.10.2014. године и Основног суда у Параћину Кв 491/14 од 04.11.2014. године, а предмет враћа Основном суду у Параћину на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину К 959/11 од 16.10.2014. године одлучено је да трошкови кривичног поступка које су окривљени Д.С., С.С. и Г.И. имали на име одбране од стране браниоца адвоката М.П. у износу од по 219.000,00 динара падају на терет буџетских средстава Основног суда у Параћину. Истим решењем је одлучено да ће се наведени трошкови исплатити окривљенима у року од 15 дана од правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Параћину Кв 491/14 од 04.11.2014. године потврђено је решење Основног суда у Параћину К 959/11 од 16.10.2014. године, а жалба браниоца окривљених Д.С., С.С. и Г.И., адвоката М.П., одбијена је као неоснована.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 1007/14 од 29.01.2015.

године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због повреде закона из члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези члана 265. став 1 ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Параћину на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљених, адвокату М.П., па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљених, јер није нашао да је њихово присуство од значаја за доношење одлуке, а у којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1007/14 од 29.01.2015. године је основан.

Наиме, побијаним првостепеним решењем Основног суда у Параћину окривљенима Д.С., С.С. и Г.И. досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од по 219.000,00 динара и то на име одбране од стране браниоца адвоката М.П., а будући да је против њих правноснажно обустављен предметни кривични поступак, при чему је у образложењу првостепеног решења обрачуната награда браниоца у складу са важећом Адвокатском тарифом и детаљно је наведено за које радње браниоцу припада награда и у којим износима, док нужни издаци браниоца окривљених у образложењу првостепеног решења нису поменути. У образложењу другостепеног побијаног решења, а којим је потврђено решење Основног суда у Параћину К 959/11 од 16.10.2014. године, констатовано је да је правилно првостепени суд на основу важеће Адвокатске тарифе обрачунао износе који окривљенима припадају на име награде за ангажованог браниоца, али је утврђено да нису основани наводи браниоца окривљених да окривљенима треба признати трошкове за одсуствовање браниоца – адвоката из адвокатске канцеларије у укупном износу од 34.500,00 динара и за превоз браниоца сопственим аутомобилом укупно 13.950,00 динара, јер бранилац није доставио суду фискални рачун за куповину бензина или куповину аутобуске или такси карте, а трошкови за одсуство браниоца из канцеларије у време када је присуствовао одржаним претресима или приступао суду, по оцени другостепеног суда, су неспојиви са већ досуђеним трошковима за присуство браниоца пред судом када су рочишта била одржана, односно одложена.

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да су странка или надлежан орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте тарифе прописано да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова, а чланом 9. исте тарифе између осталог је прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз, накнада за смештај и накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП је између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, побијана решења су донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер побијано првостепено решење не садржи уопште разлоге, а везано за нужне издатке браниоца окривљених, адвоката М.П., односно у образложењу првостепеног решења дати су само разлози везани за награду браниоца окривљених, док је потпуно изостало образложење зашто првостепени суд прихвата или не прихвата да окривљенима накнади трошкове које су имали на име нужних издатака њиховог браниоца, док су разлози дати у другостепеном побијаном решењу нејасни, будући да другостепени суд утврђује да су тражени трошкови за одсуство браниоца из канцеларије у време када је бранилац присуствовао одржаним претресима неспојиви са досуђеним трошковима за присуство браниоца пред судом, а што је у супротности са напред цитираном одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а којим чланом је управо прописано да адвокату припада накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије и за превоз, када обавља послове изван седишта адвокатске канцеларије, као што је овде случај. Поред тога, у другостепеном решењу није дата ни оцена жалбених навода, а који се односе на награду адвоката, браниоца окривљених, за поднесак од 22.08.2014. године, која му није призната првостепеним решењем.

Имајући у виду наведено, по налажењу овог суда, побијана решења су донета и уз повреду члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, јер побијаним одлукама, а супротно наведеним законским одредбама није одлучено о нужним издацима које је бранилац окривљених у предметном кривичном поступку имао с обзиром на то да је предметни кривични поступак обустављен.

Како су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и уз повреду члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП, иста су морала бити укинута и предмет враћен Основном суду у Параћину на поновно одлучивање. У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из пресуде Врховног касационог суда, поступити по истим и с тим у вези утврдити висину нужних издатака браниоца окривљених у предметном кривичном поступку, а у складу са законом и Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, при чему ће имати у виду и оценити наводе из жалбе браниоца окривљених који се односе на непризнавање награде за поднесак од 22.08.2014. године, а све то како би могао да донесе

правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне, правилне и целовите разлоге.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**